

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Før og Nu

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Før og Nu", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VII*, 1905-, s. 484. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-berg07tom-shoot-workid59379/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VII

Og Solstraalen hviskede: „Intet forgaar,
alt skifter kun Form i Forandring.
Hvert Liv, som visner, paa ny opstaar,
flyv frem paa din evige Vandring!“

FØR OG NU.

Før, naar Dagens Øje
dybt i Havet sank,
og naar Aftenstjernen
straaled fald og blank,
lagde jeg mig stille
paa mit Leje ned,
lyse, milde Drømme
frem for Sjælen gled.

Tvivelens mørke Uro,
Længsel, Sorg og Savn,
kendte Barnetanken
ej engang af Navn.
Hvile var dens Attraa,
Drømmen var dens Lyst,
Søvnens Gud den krysted
viligt til sit Bryst.

Nu er alt forandret
— ak, jeg er jo stor! —
Og jeg kender alting,
Himmel, Hav og Jord.
Himlen er det Tomme,
Havet er kun Vand,
Jorden ene Savnets,
Skuffelsernes Land.

Naar jeg nu mig lægger,
er det ej til Ro,
Tanken flager vildsomt
om i Tvivlens Bo.
Finder ej sin Redes
før saa trygge Havn;
finder nye Fugle:
Uro, Tvivl og Savn.

Og af dem den lærer
nye Toners Klang,
saa den ganske glemmer
Barnehjertets Sang,
og med dem den drager
til det mørke Hjem,
hvor selv Aftenstjernen
gaar i Skygger frem.

Spred, min Gud og Herre,
disse Skyggers Magt!
Lad din Dagsol atter
lyse i sin Pragt!
Tag den døde Visdoms
hovmodsfaste Ord,
lad mig atter vandre
barnefrisk paa Jord!